MARIÁNSKE NOVINY

ČERVENÍK

Číslo 29 **VI. ročník** **12.5.2013**

- Slovo na úvod
- Aktuality
- Pohľad späť
- Pútnici a platan
- Predjarie v delte Rhôny
- Duch Svätý v našom živote
- Rozhodnutie triedy
- O mne
- Francesco
- Žobrák v zlatých šatách
- Farská abeceda
- Krstný prameň
- Už vieš prečo?
- Náš autor
- Naj.. Matky Terezy
- Božia marináda
- Mňam, mňam...
- Samaria
- Deň matiek
- Youcat

SLOVO NA ÚVOD

Jeden starý kňaz, prišiel raz v jedno veľkonočné nedeľné ráno do kostola a doniesol so sebou hrdzavú, skrivenú starú vtáčiu klietku, ktorú položil vedľa oltára. Viacerí ľudia v údive nadvihli obočie. Pomaly začal hovoriť príbeh:

Včera som sa prechádzal po meste a uvidel oproti chlapca, ktorý niesol túto klietku. Boli v nej tri malé vtáčiky, trasúce sa chladom a strachom. Zastavil som ho a spýtal sa: "Čo to tam máš, synak?"

"Len pár starých vtákov," odpovedal.

"Čo chceš s nimi robiť?" spýtal som sa.

"Zobrať ich domov a hrať sa s nimi," odpovedal. "Budem ich dráždiť, aby sa pobili. Stavím sa, že to bude zábavné."

"Ale skôr či neskôr ich budeš mať dosť a prestane ťa to baviť. Čo urobíš potom?"

"Ale, mám aj zopár mačiek," povedalo malé chlapčisko „radi si na nich pochutia."

Keď som na moment onemel, zašepkal som "Koľko chceš za tie vtáky, synak?"

"Čoo??!!! A na čo by vám boli, pán farár? Sú to len obyčajné vtáky z poľa. Ani nespievajú a vôbec nie sú pekne!"

"Koľko?" Znovu som sa spýtal.

Chlapec si ma premeral, ako by som bol bláznivý a povedal: "30,-€!"

Siahol som do vrecka a odpočítal peniaze. Na konci aleje som klietku otvoril a klopaním na mriežku klietky presvedčil vtáčiky, aby vyleteli. To vysvetľuje prítomnosť klietky v kostole.

V týchto prípadoch by sme sa mali riadiť učením Pána Ježiša Krista.

Jedného dňa sa rozprával Ježiš s Diablom. Satan sa akurát vrátil z Rajskej záhrady a škodoradostne sa chválil: "Nuž, Pane, práve som cez tvojho Adama a Evu nachytal všetkých ľudí. Nastavil som pascu, starú návnadu. Vedel som, že neodolajú. Mám ich všetkých!"

"Čo s nimi budeš robiť," spýtal sa Ježiš.

Satan odpovedal: "Čo s nimi budem robiť?

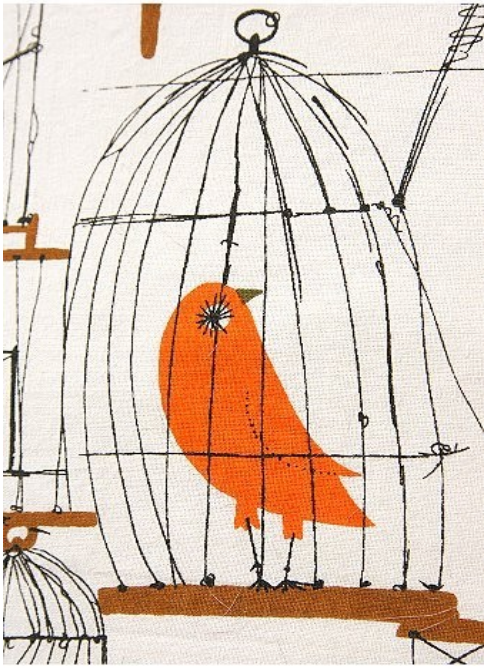

Chachaá! Budem sa zabávať! Budem ich učiť ako sa sobášiť a rozvádzať. Ako sa majú nenávidieť a škodiť si. Naučím ich piť a fajčiť a preklínať. Naučím ich ako vynájsť pušky a bomby a navzájom sa zabíjať... Už sa teším na tú zábavu!"

"A čo urobíš potom?" spýtal sa Ježiš.

"Zatratím ich!" hrdo sa vypol Satan.

"Koľko za nich chceš?" spýtal sa Ježiš.

"Hádam by si tých ľudí nechcel?! Niet v nich ani štipky dobra. Keď si ich vezmeš, bu-

dú ťa len nenávidieť. Napľujú na teba, budú ťa preklínať a zabijú ťa! Určíte ich nechceš!"

"Čo za nich chceš?" opäť sa opýtal.

Satan pozrel na Ježiša a zaškeril sa: "Každú Tvoju slzu a všetku Tvoju krv!"

Ježiš povedal: "Máš ich!" - a zaplatil.

Kňaz mlčky zdvihol klietku a otvoril na nej dvierka.

Nie je smiešne, že posielame e-mailom tisícky vtipov a tie sa rozšíria ako požiar, ale keď začneš posielať správy tykajúce sa Krista, ľudia si dvakrát rozmyslia, čí ich pošlú ďalej?

Nie je smiešne, že keby si tento príbeh mal podať niekomu ďalšiemu, mnohým z tvojho okolia ho radšej nedáš, pretože si nie si istý, čo by si o Tebe pomysleli?

Nie je smiešne, ako sa viac trápim tým, čo si o mne pomyslia ľudia, než čo si o mne mysli Boh?

KTO PODÁ TENTO PRÍBEH ĎALEJ?!?

Pozdravujem vás. Brat Matej

AKTUALITY

✓ **MDN**

Na Medzinárodný deň nemocných, ktorý si pripomíname vo sviatok Lurdskej Panny Márie (11. 02.), prijalo počas sv. omše množstvo veriacich sviatosť pomazania chorých. Prajeme im veľa dôvery v milosrdnú lásku a pomoc nášho Pána Ježiša Krista.

✓ **PÔST**

Pôstny čas v tomto roku začal 13. 02. a ako býva zvykom, v chráme sa pripomenulo, že Popolcová streda je dňom prísneho pôstu. Znamená to, že zákon zdržiavania sa jedenia mäsa zaväzuje tých, ktorí dovŕšili štrnásty rok života, zákon pôstu (možnosť iba raz sa cez deň dosýta najesť) zaväzuje všetkých plnoletých až do šesťdesiateho roku života. Rodičia sa však majú starať, aby aj tí, ktorí pre maloletosť nie sú viazaní zákonom pôstu a zdržiavania sa mäsa, boli vychovávaní k pravému zmyslu pokánia. Okrem toho, platí všeobecné odporúčanie, aby sme sa v tomto období zdržali hlučných zábav a venovali sebe i blížnym viac ticha a modlitby.

✓ **HĽADANIE VLASTNEJ HODNOTY**

Počas celého pôstu býval vo farskom kostole v Červeníku (obdobne i vo filiálnom kostole v Ratkovciach) každý piatok o 17, 15 a každú nedeľu o 14,00 tradičná pobožnosť krížovej cesty. Množstvo veriacich pravidelne vo svetle Ježišovho kríža objavovalo svoju vlastnú ľudskú hodnotu.

✓ **POMÁHAME SI AKO VIEME**

23. 02. o 15,00 sme mali v Kultúrnom dome predveľkonočnú tvorivú dielňu. Pripravovali sme materiály k Veľkej noci. Tvorili sme veľkonočné pozdravy, zdobili vajíčka a rôzne iné veľkonočné dekorácie. Výrobky sa budú predávať 17. marca na Veľkonočnom trhu.

✓ **VĎAKA**

Počas pravidelnej mesačnej zbierky sme 24. 02. Vyzbierali na stavbu Farského pastoračného centra 1.925,-€. Za každý milodar vďaka. Najbližšia zbierka na tento účel bude až 21. 04. Okrem toho sme na účely Katolíckej charity zaslali 130,-€. Nech všetkých darcov odplatí Pán Boh!

✓ **KRESŤANSKÁ DOSPELOSŤ**

Od 1. marca do 17. marca bol zápis záujemcov o prijatie sviatosti birmovania. Záujemcovia sa musia zapisovať OSOBNE

(teda bez sprostredkovateľa) u brata Mateja. Minimálna veková hranica bola, aby chlapci a dievčatá v deň zápisu mali aspoň 14 rokov. Horná hranica bola neobmedzená. Brat Matej poprosil, aby rodičia a príbuzenstvo nikoho nenútili! Prihlásilo sa bezmála 40 mladých ľudí.

✓ **TRH**

17. 03. Sme mali v Kultúrnom dome Veľkonočný trh. Zúčastnilo sa ho množstvo ľudí a výťažok z neho- 656,-€- sme dali na stavbu Farského pastoračného centra. Veľmi pekne ďakujeme za štedrosť.

✓ **VEĽKÁ NOC IDE**

Veľké predveľkonočné upratovanie kostola bolo 23. 03. Prišla skupina, na ktorú pripadá v sobotu služba, ale súčasne jej prišli pomôcť i tí, ktorí mohli. Súčasne Združenie Karotka upratalo exteriér kostola. Všetkým vďaka za pomoc.

✓ **DEŇ ZMIERENIA I.**

Predveľkonočná spoločná sv. spoveď bola v našej farnosti v Ratkovciach 19. 03. od 14,00 do 17,00 (traja kňazi) a v Červeníku 21. 03. od 09,00 do 12,00 a poobede od 15,00 do 18,00 (sedem kňazov). Najväčší nával spovedajúcich sa bol počas dopoludňajších hodín a potom poobede do 17,00. Vďaka. Sv. prijímanie sa počas spovedania rozdávalo priebežne každú hodinu. Kvôli spovedaniu boli sv. omše v týždni od 18. 03. do 23. 03. Ráno o 06,45. Výnimkou bol iba utorok 19. 03. (Slávnosť sv. Jozefa) a štvrtok 21. 03. V tieto dni boli sv. omše v pravidelnom čase o 18,00. Brat Matej poďakoval veriacim, že sa jej v hojnom počte zúčastnili. Tak isto poďakoval za osvieženie, ktoré obetavé ženy nezištne pripravili pre spovedajúcich kňazov. Rovnako vyjadril vďaku Ružencovému spoločenstvu, ktoré prispelo 35,-€ na pohostenie.

✓ **DEŇ ZMIERENIA II.**

Chorých ku veľkonočným sviatkom spovedal brat Matej v stredu Veľkého týždňa. O 08,00 začal v Červeníku a potom od 13,30 pokračoval v Ratkovciach.

✓ **ZELENÝ ŠTVRTOK**

Niektorí veriaci sa na Zelený štvrtok zúčastnili sv. omše v trnavskej Katedrále. O 9,00 ju celebroval Mons. Ján Orosch, biskup- apoštolský administrátor spolu s kňazmi a posvätil pri nej sv. oleje, ktoré sa používajú pri vysluhovaní sviatostí. Sv. omše vo farnosti boli na Zelený štvrtok v Ratkovciach (slúžil vdp. R. Vacula) i v Červeníku večer o 18,30. Všetci spolu sme si pripomenuli ustanovenie Eucharistie. Počas bohoslužieb bol tradičný obrad umývania nôh.

✓ **VEĽKÝ PIATOK**

Na Veľký piatok, v deň PRÍSNEHO PÔSTU. Veľkopiatočné obrady sme v podstate začali už o 12,00 krížovou cestou. Po krížovej ceste pokračovali v Červeníku i v Ratkovciach o 15,00. Po obradoch bola

v Červeníku vystavená sviatosť v Božom hrobe až do 20,00.

✓ **BIELA SOBOTA**

Na Bielu sobotu bola v Červeníku v Božom hrobe vystavená Eucharistia k poklone od 08,00 až do 18,00 (v Ratkovciach od 12,00 do 18,00). Tak isto ako v piatok, aj v sobotu miništranti, „ružencіari" a členovia Bratstva Srdca Ježišovho držali pri Božom hrobe čestnú strážnu službu. Večerné obrady sa konali v oboch kostoloch o 18,30.

✓ **VEĽKONOČNÝ KONCERT**

V nedeľu Božieho milosrdenstva sme poobede- o 15,30- počas koncertu mladých ľudí ďakovali za Božiu lásku, ktorá sa nám dala poznať cez Pána Ježiša Krista. Melódie majstrov sa striedali s množstvom krátkych duchovných myšlienok. Bol to čas pohladenia duše. Ďakujeme za vašu prítomnosť na koncerte.

✓ **SAMARIA - VAŠA CHARITA**

Naša farnosť sa zapojila do charitatívnej reťaze SAMARIA- NAŠA CHARITA. Projekt vznikol v Hlohovci a stoja za ním veriaci laici, živo praktizujúci svoju vieru. Ak potrebujete pomoc, môžete volať na číslo 0911 132 828. SAMARIA pre ľudí v núdzi neposkytuje finančnú pomoc, ale materiálnu.

✓ **44**

14. apríla o 14,00 sme luxusným autobusom Scania odišli spred našej obecnej Zvonice na dlho plánovanú púť do Ríma + Vatikánu + Loreta + Ravenny. Dobrý Boh nám dal milosť, že sa nám podarilo počas celého týždňa vytvoriť v autobuse vzácne krásne spoločenstvo. Niesli sme v srdci na sväté miesta našej viery všetkých, ktorí zostali doma. Celej farnosti sme priniesli požehnanie Svätého otca Františka. Ďakujeme pánu učiteľovi Kuzmovi a Knoblochovým, za zapožičanie invalidných vozíčkov. Poslúžili všetkým, lebo sme od únavy boli často „invalidi".

✓ **ZBIERKA**

V nedeľu- 21. apríla- sme počas pravidelnej zbierky na podporu stavby Farského pastoračného centra (FPC) vyzbierali 2.116,-€ a súčasne sme prostredníctvom ABÚ poslali 160,-€ na podporu kňazského dorastu. Vďaka. Najbližšia zbierka na stavbu FPC bude 19. 05.

✓ **FARSKÉ PASTORAČNÉ „C"**

Práce na stavbe Farského pastoračného centra pokročili. Je pripravené „šalovacie" debnenie na celú stavbu, je urobená kanalizácia a robia sa posledné prípravy na vyliatie základovej betónovej dosky. Ďakujeme všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom pomáhali, či budú pomáhať.

✓ **MÁJ A MÁRIA**

Počas celého mája sa budeme modliť pred sv. omšou Litánie loretánske a každú sobotu o 17,00 bude bývať Pobožnosť ku fatimskej Panne Márii.

✓ **ŠULEKOVO HOSTILO**

V Šulekove boli misie (od 04. 05. do 12. 05.). Viedli ich otcovia lazaristi. Celý ich program bol uverejnený aj na nástenke pri našom farskom kostole. Tejto bohumilej akcie sa zúčastnili aj niektorí veriaci z našej farnosti.

✓ **„PO PÚŤOVÉ“ STRETNUTIE**

V nedeľu- 12. mája o 15,30- je v kostole v Červeníku „po púťové stretnutie“ s prezentáciou fotosnímkov z našej púte do Ríma-Vatikánu-Loreta-Ravenny.

✓ **PRVÉ SV. PRIJIMANIE**

26. máj bude veľkým sviatkom pre naše deti. V tento deň sa žiakov tretieho ročníka po prvýkrát zvláštnym spôsobom dotkne Pán Ježiš. Počas Eucharistickej slávnosti ich On sám bude hostiť a deti Ho budú môcť prijať pod spôsobom chleba a vína. Pane, daj aby rodičia i deti spoznali, že posilňovaní týmto Darom má rásť ich láska k Pánu Bohu a ku všetkým ľuďom.

POHĽAD SPÄŤ

Prostredníctvom mojej priateľky som sa dozvedela, že vaša farnosť Červeník pripravuje pútnický zájazd do Ríma. Rada som sa prihlásila, hoci som tam takmer nikoho nepoznala. Pri nastupovaní som si uvedomila, že som sa dostala do spoločenstva ľudí, ktorých spája spoločná snaha o hlboké prežívanie viery a náboženské precítenie života.

Brat Matej začal putovanie príhovorom a modlitbou, aby nás cestou sprevádzala Božia ochrana.

Po dlhej noci nás privítal slnečný Rím, v ktorom sme strávili tri nezabudnuteľné dni. Prvá cesta nás viedla do chrámu sv. Pavla za hradbami. Po krátkej prehliadke sme sa metrom presunuli k bazilike sv. Klimenta (v ktorej je pochovaný sv. Cyril). Na tomto vzácnom mieste sme mali sv. omšu, počas ktorej sme ďakovali za dar viery i za požehnanie farnosti. Po sv. omši a krátkej obedňajšej individuálnej prestávke sme sa popri majestátnom koloseu peši vydali obdivovať niektoré dominanty: pozostatky antického Ríma, rôzne cisárske fóra, monument kráľa Viktora Emanuela - zjednotiteľa Talianska, Kvirinál - sídlo primátora... Bolo už 19,00, keď sme sa z periférie Ríma (od stanice metra Laurentina) autobusom pohli smerom do mesta Albano, ktoré je vzdialené asi 25 km od Ríma, kde sme sa na tri dni ubytovali v krásnom prostredí v penzióne Villa Maria. Deň však pre nás ešte neskončil. Po vybalení sme sa všetci zhromaždili vo veľkej hale našej ubytovne, muži doniesli hudobné nástroje a nasledovalo milé

spoločenské posedenie, ktoré sme uzavreli modlitbou.

Druhý deň sme pokračovali v prehliadke Ríma. Chceli sme začať kostolom sv. Heleny, ale pretože tam prebiehal pohrebný obrad, kostol bol pre turistov uzavretý. Krásnou platanovou alejou sme sa vydali popri soche sv. Františka, ktorá sa majestátne týči pred Lateránskou bazilikou, do Scala Santa. Tu som mala veľmi silný zážitok. Ocitli sme sa totiž pred tzv. Svätými schodmi. Podľa tradície ide o pôvodné schody, po ktorých kráčal Pán Ježiš k Pilátovi. Korene tejto relikvie siahajú až do 4. storočia - ku sv. Helene (matke cisára Konštantína), ktorá mala sprostredkovať ich prenesenie z Jeruzalema do Ríma. S bázňou, v modlitbe a pokľačiačky sme vystúpili po týchto 28 schodoch až k ich vrcholu. Po týchto vzácnych okamihoch prišiel čas obedňajšej prestávky. Väčšinou „porozliezaní“ po lavičkách v blízkosti sochy chudobného sv. Františka sme konzumovali naše pútnické slovenské menu (malo dva chody: 1. čo kto mal a 2. čo kto dal). Po obede sme si prehliadli vzácne starokresťanské baptistérium, známu Lateránsku baziliku - matku všetkých chrámov sveta a pomaly - cez Via Merulana - sme sa dostali k bazilike Santa Maria Maggiore. Prekrásne. Mali sme čo obdivovať... Následne sme sa metrom priviezli na stanicu San Pietro a odtiaľ bolo treba prejsť iba kúsok a ocitli sme sa v objatí kolonády na Námestí sv. Petra. Chvíľu sme čakali na dohodnuté stretnutie s vdp. Liborom Markom, ktorý pochádza z leopoldovsko-červeníckych Kopaníc a v Ríme je na doktorandskom štúdiu. Poskytol nám vzácne

informácie o chráme sv. Petra a súčasne nás aj po ňom sprevádzal. Večer sme počas sv. omše v kaplnke penziónu mali za čo ďakovať.

Najsilnejší zážitok nás však čakal ďalší deň na svätopeterskom námestí. Bola to audiencia. Vpletení do davu pútnikov sme mali možnosť vidieť a počuť sv. otca Františka. Radosť prítomných a hrdosť z viery bola dojímavá. Po ukončení audiencie a krátkom individuálnom obedňajšom osviežení, sme sa peši - popri Anjelskom hrade a cez rieku Tiberu - pustili obdivovať známy Panteón, námestie Piaza Navona a nezabudnuteľnú fontánu di Trevi, kde sa schádzajú mladí ľudia pred svadbou.

Tieto pamiatky a vzácne stavby sme mali možnosť spoznávať za prítomnosti našej sprievodkyne pani Heleny Pavlovej, ktorá nás po nich sprevádzala odborným výkladom, svojimi vedomosťami, milým

slovom a ľudským prístupom. Posilu na našich cestách sme dostávali každý deň na sv. omši, kde sme mali možnosťou prijímať eucharistiu.

Po trojdňovom pobyte v Ríme naše putovanie pokračovalo do mariánskej svätyne v Loreto. Bazilika nás už z diaľky vítala svojou neopakovateľnou siluetou. To čo nás čakalo, na mnohých z nás pôsobilo ako šok. Totiž, namiesto ulíc a námestí hlučného veľkomestského Ríma, sme sa ocitli v tichu maličkého mestečka. Po prehliadke chrámu, kde sme mali v kaplnke sv. omšu a malej prestávke, nás čakala cesta popri Jadranskom mori do známeho letoviska Rimini, kde sme nocovali.

Našou poslednou zastávkou bola Ravenna. Začali sme ju sv. omšou v najstaršej bazilike tohto mesta, v Bazilike sv. Jána Krstiteľa. Brat Matej ju slúžil spolu so starším talianskym kňazom. Po nej sme pokračovali prehliadkou historických pamätihodností v centre mesta a prehliadkou starobylých byzantských chrámov s vychýrenou a jedinečnou mozaikovou výzdobou.

Medzi pútnikmi som sa cítila ako v rodinnom kruhu. Putovanie bolo obtiažne, pretože sme veľa chodili. Úľavu v únave sme nachádzali v každodennom duchovnom Božom povzbudení a modlitbe, ktorými nás sprevádzal brat Matej. To boli „zlaté nitky“, z ktorých sa spriadali každý deň naše vzťahy.

Obdivovala som ľudskosť medzi pútnikmi, ktorí tlačili vozíky a uľahčovali presuny tým, ktorí takmer nestačili chodiť peši. Biele tričká nás zviditeľnili. Obdivovala som chlapcov, ktorí hrdo niesli našu štátnu zástavu a starali sa o to, aby sme sa nestratili. Pani kostolníčka mala na starosti všetky veci k tomu, aby zabezpečila bezproblémové slúženie sv. omše. Brat Matej v pokoji riešil každý problém a na nič a na nikoho nezabudol. Veď tak nejako to povedal Ján Pavol II., že ,,kňaz je človek pre iných!“ To tu platilo!

Splnil sa mi sen, na ktorý sa nedá zabudnúť. Ďakujem veľmi pekne. Prajem bratovi Matejovi a všetkým mojim novým priateľom, veľa zdravia, Božieho požehnania a veľa duchovných príležitostí sa takto stretávať.

-Klára Chmelárová -

PRÍBEH

PÚTNICI A PLATAN

Bolo horúce, dusné popoludnie. Po ceste kráčali dvaja pútnici. Boli veľmi ustatí, lebo šli už od samého rána. Po celý čas na nich pieklo slnko a široko-ďaleko nebol žiaden tieň. Zrazu v diaľke uvideli osamotený platan. Srdcia im podskočili od radosti. „Konečne dáke útočisko! “ zvolal jeden z nich. Obaja rezko vykročili k stromu. Keď k nemu došli, postavili sa pod konáre s hustým lístím. Potom vďačne klesli na zem a oddychovali v tieni, šťastní, že konečne unikli pálivým slnečným lúčom. Ako tak ležali na chrbtoch hľadeli do koruny, jeden z nich prehovoril. „Smiešne, “ ozval sa. „Čo? “ spýtal sa jeho spoločník. „Tento platan, čo pod ním ležíme, “ odvetil prvý pútnik. „Prišlo ti niekedy na um, aký je vlastne zbytočný? Veď nerodí žiadne ovocie. Človeku je celkom nanič. Platan nemohol hovoriť, no vypočul si rozhovor tých dvoch. „Akí nevďačníci! “ pomyslel si trpko. „Veľmi radi sa ukryli pod mojimi konármi pred horúcim slnkom. No poďakujú sa mi za to? Nie! Namiesto toho práve vo chvíli, keď sa tešia z chládku a tieňa, ktorý im poskytujem, ma urážajú, aký som neužitočný! “

POUČENIE: Všetko Božie stvorenie má svoju úlohu na svete, netreba nikoho a nič podceňovať. Buďme vďační za pomoc tomu, kto nám čo i len trochu nezištne pomôže.

Predjarie v delte Rhôny

V priehlbinách aprílových lúk sa usadila voda a zem bola taká teplá, že sa trávam chcelo až nahlas radovať, že sú už jarné. Zem zmäknutá vsiaknutou vodou a vrstvou machu prikrývajúcou hnedé telo pôdy teraz vyslala do života nové a nové trávy, aby požehnala ich detstvo, aby žehnala zárodkom púpav a žltej, keď sa pri kríkoch otvára husí nátržník. A na lúku a vlhkú zem ktosi rozhodil motýle ako dary z milosti. A život sa dral na povrch a nepýtal sa, aké choré je ľudstvo. A život sa dral zo zeme ako z najväčšieho pokladu a na lúkach svietili zlaté mince podbeľa.

Aj ku mne s podobnou intenzitou prichádzali slová, obrazy a melódie viet a nedokázala som ich zachytiť podobne ako jarnú krásu. Čoho sa skôr chytiť, čo osloviť a čo opísať skôr, keď každé steblo trávy a odraz slnka vo vode by si zaslúžili svoj samostatný príbeh a nech by som akýmkoľvek slovom začala písať text, slová by si pýtali a požičiavali za sebou ďalšie a nik by už nezachytil tisíc ďalších možností, akými sa mohla uberať pieseň o jarnej zemi.

A všetko žijúce a presvedčujúce o láske k životu nabádalo ľudskú dušu. A prihováralo sa jej – lebo taký má byť život.

Pri vodných hladinách býva často chlad, no tento krát vietor ustal. Zem príjemne hriala, suché steblá tráv už stihli nasiaknuť slnkom a jeho teplom, ktoré sa teraz po neobvykle dlhej zime prejavili tak silno, akoby chceli všetko dobehnúť všetko zameškané. A tak sa zazdalo, že jarný vzduch sa zohrial až tak, že sa pri pohľade na obzor chvel.

Okrem vzduchu, ktorý klamal ľudský zrak, keď sa na konci zákrut a tesne nad štrkovou alebo vyšliapanou trávnatou cestou chvel; sa vlnila i vodná hladina. Jej pohyb však pôsobil omnoho blahodarnejšie pre ľudské oči. Voda vytvárala vo svojej nepravidelnosti presné geometrické tvary, keď sa na jej hladine objavovala hyperbola vĺn, sínusoida a kosínusoida rozfúkaných más vody. Zjavil sa na nej kruh, ak sa vyhodila ryba, spadol list alebo do nej ktorýsi z rybárov hodil návnadu a inokedy to bol zase trojuholník, ktorým jazero poctili plávajúce husi, kŕdliky lysiek či kačíc. Moje oči však boli jazeru vďačné ešte za čosi iné – za dar farby, za krásnu bledomodrú farbu, za taký krásny odtieň bielej, za ktorú sa vydávalo jazero z diaľky a za nádhernú hladinu zrkadliacu nebo aj so všetkými osamelými strofami impresionistických oblakov. NEBO! Ale aké nebo! Ako dlho mi počas neodchádzajúcej vernej zimy chýbali jeho farby. Celé mesiace sa nad temenami našich hláv nezjavila sýta modrá hlbokého neba, kam človek tak rád obracia zrak a predstavuje si za výklenkom neba a nad pologuľou zeme atmosféru a hĺbku vesmíru. To nebo, ktoré tak dlho chýbalo ľudským očiam. A možno preto je človečenstvo v zime akési posmutnené a mĺkve – pretože nemá kam pozdvihovať zrak, ako ho dávni ľudia pozdvihovali k horám a k nebu. A so zreničkami upretými na bod nachádzajúci sa vyššie, sa dvíhali i ľudské myšlienky a srdcia.

Koľko zvukov so sebou nesie vodná hladina. Dali by sa písať rozsiahle štúdie len o zvukoch vody, skúšať hudobné kompozície podľa striedajúcich sa intervalov ozývajúcich sa vtáčích hlasov. A vtáky sa poznávali po reči, až sa zdalo zvláštne, prečo bola zvieratám daná až taká rôznorodosť prejavu a čo všetko so sebou nesie podivuhodný život zvierat, keď majú takú škálu zvukov a toľko prostriedkov, ako si navzájom odovzdávať informácie.

Najprv som počúvala, ako šumí voda v jazere. Jemné sipenie vlniek odvádzalo pozornosť od sledovania svetla, ktoré sa štiepilo na hladine na drobné granule a zrnká akoby to bolo zlato ukrývajúce sa vo vodných hlbinách. Následne to bol vietor, ktorý sa zachytil do konárov mocných a prvé výhonky vyrážajúcich topoľov a ozýval sa ich v korunách akoby to bol zvuk zo vzdialených údolí a jaskýň. Dlhé a kvílivé sú husľové tóny vetra. Vietor naráža ako sláčik na vetvy sošného topoľa. A vzduch sa ženie pozdĺž dlhého tela stromu a prechádza cez košatú korunu ako cez sito. A ozýva sa kymácanie konárov a vzduch hučiaci v rázsochách. Vietor však celkom inak šuští v steblách tráv a vo vysokom tŕstí, ktoré ako strážnik obkolesilo jazero akoby bola voda láskou, ktorú sa v náručí snažila zo všetkých strán objať zem.

Kolorit zvukov jazera dopĺňali vtáky. Len ťažko s plnosťou vyjadriť tú paletu zvukov – od veselého gagotu husí, cez zvláštne vysoké prenikavé volanie páriacich sa cíbikov chochlatých, cez mocný gagot labutí, škrekot kormoránov a podivný molový zvuk, s ktorým sa ozvala letiaca potápka. No ešte väčšiu nádheru prináša zvuk vtáčích krídel. Milujem ten jemný zvuk podobný tikaniu, keď mi tesne nad hlavou preletí párik kačíc. Alebo to svišťanie vzduchu, keď mi nad temenom hlavy opíše letovú dráhu hus a ja počujem, ako jej krídla prerezávajú v letku vzduch. Náhle sa však ozvalo niekoľkonásobné prenikavé zvýsknutie – a potom stačilo už len obrátiť hlavu k nebu a pred kotúčom slnka sa objavila čierna silueta sokola, čo zatrepotal krídlami skôr než začal plachtiť vzduchom.

Takto sa chcelo človeku potľapkať po chrbte jar ako statného a verného koňa, čo prebehol značný kus cesty a my chceme, aby nám slúžil naďalej. A všetko žijúce a presvedčujúce o láske k životu nabádalo ľudskú dušu. A prihováralo sa jej – lebo taký má byť život. Plný zmyslu a plný obety, plný radosti, ktorá sa však nie je prvoplánová ani plytká. Ktorá je, naopak, plná, pretože za všetkým vidí Boha a vie o nebi, ktoré sa vlní a spieva s oblakmi pieseň o Božej sláve a pokoji ľuďom dobrej vôle na zemi...

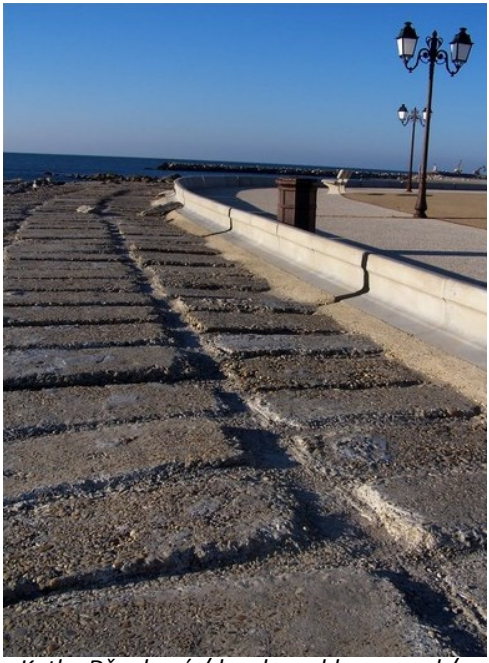

-Katka Džunková /dzunkova.blog.sme.sk/ -

DUCH SVÄTÝ V NAŠOM ŽIVOTE

Veľkonočné obdobie bolo zavŕšené. A to práve Nedeľou zoslania Ducha Svätého. Ježiš o ňom povedal: „... ale keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu a budete mi svedkami v Jeruzaleme i v celej Judei aj v Samárii a až po samý kraj. " *(Sk 1,8).*

Boží Duch nám dáva túžbu i schopnosť odovzdávať svedectvo iným, aby rástla Božia rodina.

Čítal som príbeh mladého muža, ktorý bol presvedčený o pravdivosti kresťanstva, ale celkom ho paralyzoval strach z myšlienky, že sa bude musieť ku kresťanstvu „priznať a aj ho ohlasovať ". Desilo ho už len pomyslenie na to, že by mal niekomu povedať o svojej viere a vystaviť sa tak nebezpečenstvu označenia za náboženského fanatika. Niekoľko týždňov sa pokúšal vypudiť z mysle myšlienku na náboženstvo, ale nedarilo sa mu to. Akoby vo svedomí počul nejakého našepkávača, ktorý mu stále opakoval: „Nasleduj a ohlasuj ma! "

Nakoniec to už nemohol ďalej vydržať a vyhľadal istého veľmi starého muža, ktorý bol kresťanom už viac ako pol storočia. Rozprával mu o svojej „nočnej more", o tom hroznom bremene „vydávať svedectvo o svetle ", ktoré mu bráni stať sa kresťanom. Starý muž si povzdychol a potriasol hlavou. „To je medzi tebou a Kristom," povedal. „Prečo by si do toho mal zaťahovať ostatných ľudí?" Mladík váhavo pritakal. „Choď domov, " povedal starec. „Vojdi do svojej izby, zabudni na celý svet, aj na svoju rodinu. To je tajomstvo medzi tebou a Bohom. " Mladík cítil, ako mu pri týchto slovách padá kameň zo srdca: „Myslíte si, že o tom nemusím nikomu povedať? " „Nemusíš, "

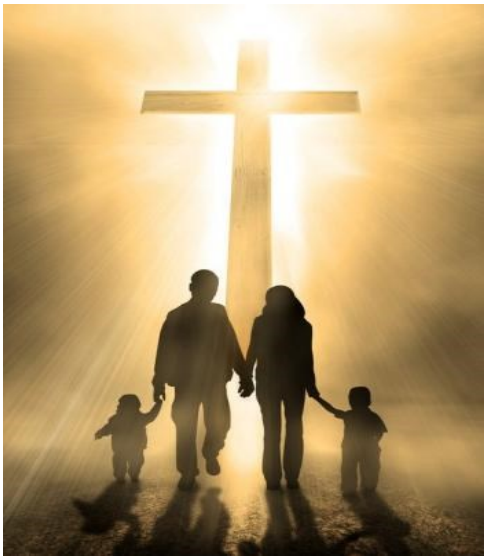

povedal starý muž. „Vôbec nikomu? " „Ak nebudeš chcieť, tak nikomu. " Takú radu mu predtým nikto nedal. „Viete to iste? " pýtal sa znovu mladík, celý rozrušený od očakávania, či je to naozaj tak. „Pre teba áno, " riekol starec. Mladík odišiel domov, kľakol si a v modlitbe sa obrátil k Ježišovi. Zrazu zbehol po schodoch do kuchyne, kde sedela jeho žena spolu s otcom a troma priateľmi. „Viete, " riekol im nadšene, „že je možné stať sa kresťanom, a pritom nemusíte o tom nikomu povedať? " A potom už len rozprával a rozprával o tom, ako ho Ježiš urobil slobodným, a hovoril o všetkom, čo o Ježišovi vedel.

Keď žijeme Božím Duchom, chce sa nám vydávať svedectvo ostatným.

To robí Boží Duch v našom živote. Veď keď sa pustíme do vydávania svedectva, láska sa vylieva a rodina rastie. Rodina kresťanov by nikdy nemala stagnovať. Mala by rásť a priťahovať nových ľudí, ktorí prijmú moc Ducha Svätého, ktorí vyjdú a budú hovoriť o Ježišovi ďalším.

-P. Juraj Ďurnek, SchP. -

PRÍBEH

Rozhodnutie triedy

„Ak mi to nedovolíš, nebudem môcť ísť do školy! Bola by to hanba… Je to veľmi dôležité, mama!“ Elena sa pustila do plaču. To bola jej najúčinnejšia zbraň.

„No tak dobre, urob ako chceš…“ zamrmlala matka a hodila lyžičku do drezu. „Budeš vyzerať ako strašidlo. Tvoja vec.“

V ďalších dvadsiatich troch rodinách sa odohrala viac-menej podobná scénka. Bolo to v rodinách žiakov druhej B triedy strednej školy Karola Alberta Savojského. V ten deň sa dohodli na niečom dôležitom. V druhej B však bolo dvadsaťpäť žiakov. A naozaj, len v dvadsiatej piatej rodine sa vyvíjali veci trochu inak. Betka sa zmenila na uzlík nervov a jej mama a ocko sa snažili povzbudiť ju. Dievča utekalo už po pätnásty raz poobzerať sa do zrkadla.

„Budú sa mi smiať, viem to. Maja ma neznáša a Paľo mi hovorí ‚špáradlo‘… Isto sa už nevedia dočkať...“ Po lícach sa jej začali kotúľať veľké slzy. Pokúšala sa nasadiť si na hlavu šiltovku. Bola jej trochu veľká.

Ocko sa na ňu zahľadel s pokojným výrazom: „Netráp sa, Betka. Čoskoro ti dorastú. Tvoja liečba prebieha veľmi dobre a o pár mesiacov budeš v poriadku.“

„Ja viem, ale pozri!“ Betka nešťastne ukázala na svoju lesklú a ružovú hlavu v zrkadle. Pri liečbe leukémie, ktorá ju postihla pred dvomi mesiacmi, jej vypadali všetky vlasy.

Mama ju objala: „Vydrž, Betka. Uvidíš, že ich to rýchlo prejde…“

Betka smrkla, nasadila si šiltovku, vzala ruksačik a pobrala sa do školy.

Pred dverami druhej B sa jej srdiečko silno rozbúchalo. Zavrela oči a vstúpila dnu.

Keď ich znovu otvorila a chcela ísť k svojej lavici, naskytol sa jej čudný pohľad. Všetci, ale naozaj všetci jej spolužiaci mali na hlave čiapky! Obrátili tváre k nej, s úsmevom si čiapky zložili a zvolali: „Vitaj znovu medzi nami, Betka!“

Všetci boli ostrihaní dohola, aj Maja, ktorá bola taká pyšná na svoje kučery, aj Paľo, aj Elena a Janko a Petra… Všetci. Vstali a ponáhľali sa objať Betku, ktorá nevedela, či má plakať, alebo sa smiať, a iba zašepkala: „Ďakujem…“

Spoza katedry sa usmieval aj profesor Donati, ktorý si vlasy nedal ostrihať, lebo mal plešinu a jeho hlava vyzerala ako biliardová guľa.

Tí, ktorí pomáhajú iným znášať utrpenie, milujú Božím srdcom.

-Podľa Bruno Ferrero: Ale veď máme krídla-

O MNE

Koncert Evy Henychovej 31. mája v našej farnosti

Eva Henychová je nielen speváčkou, gitaristkou, skladateľkou aj textárkou v jednej osobe, ale predovšetkým charizmatickou osobnosťou, ktorá dokáže zasiahnuť srdcia ľudí všetkých generácií. Jej piesne sú osobné výpoveďou človeka, ktorý vie nazrieť hlboko pod povrch skutočnosťou všedného života.

Narodila sa v Zlíne, od detstva sa venuje spevu a hre na gitaru. Vo svojich 11 -tich rokoch zaujala v jednej z hlavných rolí v detskom seriáli "My holky z mestečka". V roku 1991 vyhrala v Plzni interpretačnej súťaže Porty. Po maturite na gymnáziu bola prijatá na Konzervatórium Jaroslava Ježka v Prahe, kde vyštudovala súčasne dva odbory - gitaru u Milana tesári a spev u Jarmily Chaloupková. Absolutóriom v roku 1999 sa začala jej profesionálna umelecká kariéra.

Vystupuje po celej republike, vyhľadáva najmä priestory menších klubov, čajovní, hradov, zámkov, kostolov a kaplniek, kde jej nežná hudba s textami provokujúcimi k premýšľaniu najlepšie vyznie. Uskutočnila tiež niekoľko ciest k českým krajanom do zahraničia. Hrala už v Belgicku, Bosne a Hercegovine, Chorvátsku, Moldavsku, Poľsku, Rakúsku, Rumunsku, Španielsku a na Ukrajine. Nevyhýba sa ani akciám benefičného charakteru v domovoch dôchodcov, v hospicoch a psychiatrických liečebniach. Odohrala tiež už vyše 50 koncertov pre odsúdených vo väzniciach. V súčasnosti má celkovo za sebou viac ako 1 500 samostatných recitálov.

Eva Henychová vydala celkovo štyri albumy autorských piesní Svitanie (1996), Za stenou z papiera (2000), Všetko je inak (2004) a Sinaj (2010).

Spisovateľ a novinár Jiří Smutný spísal knihu o Evinom umeleckej dráhe Sila lásky (2004). Na jeseň 2006 natočila Slovenská televízia Praha pre reláciu Cesty viery dokument o Eve Henychová nazvaný Všetko je inak. Na jar 2007 nakrútila bratislavská televízia Lux hodinový záznam z Evina vystúpenia v Poltón klube, ktorý niekoľkokrát reprízovala TV Noe. Na jeseň 2007 natočila Slovenská televízia Brno pre cyklus Osudy hviezd diel o Eve Henychová, čo je okrem iného spomienka na jej účinkovanie v seriáli My holky z mestečka. Na jeseň 2008 natočila TV Noe rozhovor s Evou Henychová pre cyklus Pro vita mundi.

-net-

Čerpajte svoju silu jednoducho zo svojej radosti z Ježiša. Buďte šťastní a plní pokoja. Prijmite všetko čo vám dáva. A dávajte, čokoľvek od vás berie, a to s veľkým úsmevom.

-Bl. Matka Tereza-

FRANCESCO

Kardinál Jorge Mario Bergoglio sa stal pápežom s menom František. 76-ročný arcibiskup z Buenos Aires je prvým pápežom jezuitom a prvým pápežom pochádzajúcim z Latinskej Ameriky. Uvádzame krátky profil 265. nástupcu sv. Petra.

Pokorný na strane chudobných. Stále: Doteraz ako kňaz a biskup, teraz ako nástupca apoštola Petra. Prvý jezuitský pápež, prvý s menom František. Narodil sa v Buenos Aires 17. decembra 1936 v rodine pôvodne z Piemontu. Otec Mario je železničiar, matka Regina je žena v domácnosti. Od mladého veku vyniká budúci pápež svojou evanjeliovou jednoduchosťou.

Pôvodne získal diplom inžiniera chémie, potom sa rozhodol pre kňazstvo a vstúpil do seminára vo Villa Devoto, následne 11. marca 1958 vstúpil do noviciátu Spoločnosti Ježišovej. Študoval tiež humanitné vedy v Čile, v roku 1963 po návrate do Buenos Aires, zavŕšil štúdium filozofie v kolégiu sv. Jozefa v meste San Miguel. V polovici 60. rokov bol profesorom literatúry a psychológie v kolégiu Nepoškvrneného počatia Panny Márie v meste Santa Fe. Potom vyučoval tie isté predmety na jezuitskej Univerzite El Salvator v Buenos Aires. Za kňaza bol vysvätený 13. decembra 1969, tretiu probáciu absolvoval v Alcale de Henares v Španielsku a 22. apríla 1973 zložil doživotné sľuby v Spoločnosti Ježišovej. V júli toho istého roku je vymenovaný za provinciála argentínskej provincie jezuitov a túto službu vykonával po dobu šiestich rokov. Od r. 1980 do 1986 bol rektorom Filozofickej a teologickej fakulty v San Migueli a pôsobil ako farár vo farnosti Patriarca San Jose (Patriarchu sv. Jozefa) v diecéze San Miguel. V marci 1986 odišiel do Nemecka dokončiť svoju dizertačnú prácu. Predstavení ho následne poslali na Univerzitu El Salvador (Univerzita Spasiteľa) a potom do Cordoby, kde pôsobil ako profesor a špirituál. Podieľal sa na ekumenickom dialógu, je milovníkom kultúry a najmä klasickej literatúry. Venuje veľkú pozornosť mladým ľuďom, najmä núdznym.

Rok 1992 bol kľúčovým momentom v jeho živote: Ján Pavol II. ho vymenoval za pomocného biskupa Buenos Aires. Čoskoro je obdivovaný a obľúbený svojimi ľuďmi pre

Modlitba sv. františka

**Pane Ježišu, urob ma tvorcom pokoja,
aby som vnášal lásku, kde panuje nenávisť,
odpustenie, kde sa množia urážky,
jednotu, kde vládne nesvornosť.**

**Daj, aby som prinášal pravdu tým, čo blúdia,
vieru tým, čo pochybujú,
nádej tým, čo si zúfajú,
svetlo tým, čo tápu vo tmách,
radosť tým, čo smútia.**

**Daj, aby som sa snažil
skôr potešovať iných, než aby mňa potešovali,
skôr chápať iných, než aby mňa chápali,
skôr milovať iných, než aby mňa milovali.**

**Pretože len keď dávame - nadobúdame,
len keď zabúdame na seba, nachádzame seba samých,
len keď odpúšťame, dostáva sa nám odpustenia,
len keď odumierame sebe, povstávame k večnému životu. Amen.**

jednoduchosť jeho spôsobu života a veselosť. Dňa 28. februára 1998 sa stal arcibiskupom hlavného mesta Argentíny a neskôr predsedom Konferencie biskupov Argentíny. Blahoslavený pápež Ján Pavol II. ho kreoval za kardinála v roku 2001 a udelil mu titulárny chrám sv. Roberta Bellarmina. Pri zmene svojho oblečenia, nemení farbu solidea na znamenie, že nemení svoj štýl pastorácie. Je vždy pastierom chudobných ľudí, hlasom tých, ktorí nemajú hlas, tvárou tých, ktorí nemajú tvár. Do práce cestuje verejnou dopravou, chudobných kladie vždy na prvé miesto a spovedá v katedrále ako bežný kňaz. Ani ako biskup a kardinál sa nebojí konfrontovať s inštitúciami, pokiaľ ide o obranu ľudskej dôstojnosti. Ale zároveň zdôrazňuje, že Cirkev nesmie mať žiadne veľké ilúzie.

Terajší pápež František bol členom Kongregácie pre Boží kult a disciplínu sviatostí (od 15. 2.2001), Kongregácie pre klerikov (od 15. 5. 2001), Kongregácie pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti apoštolského života (od 15. 5. 2001), Pápežskej rady pre rodinu (od 18.05.2001) a Pápežskej komisie pre Latinskú Ameriku (od 12. 12. 2002). Svedčil o svojej jednoduchosti podľa evanjelia v každom čase a na každom mieste. Skutočne prejavuje svoju pokoru aj vo Vatikáne ako generálny relátor na Biskupskej synode v októbri 2001, alebo pred ôsmimi rokmi, keď sa zúčastnil na konkláve, ktoré zvolilo Benedikta XVI.

V istom rozhovore asi pred rokom, hovoriac o podstate svojho života, svojej pastorácie, hovoril o kresťanskej skúsenosti, nie o nejakej ideológii: „Je to úžas zo stretnutia s Ježišom, očarenie jeho osobou“. Muž hlbokej spirituality, hovoriac s reportérom o zázrakoch, poznamenal: „Súhlasím s Manzonim, ktorý hovorí: «Nikdy Pán nezačal nijaký zázrak bez toho, aby ho aj dobre neukončil »“. Táto fráza sa teraz zdá byť dobrým znamením pre jeho pontifikát, ktorý sa práve začína. *-net-*

PRÍŠ SVÄTÝ DUCH

VENI SANCTE SPIRITUS, VENI CREATOR SPIRITUS

Ako sa Duch Svätý prejavuje v našom živote? Ako ten, ktorý tvorí. Tvorí nové veci – aj „z odpadu ".

Je LÁSKA, preto dokáže svojou mocou premeniť zlo v našom živote na dobro. Veci, ktoré už nepotrebujeme, pocity, situácie, vzťahy čo nás zlomili, či ľudí v našom živote, ktorým nevieme odpustiť pre zranenia, čo nám spôsobili, môže práve ON- Duch Svätý- premeniť na „značkový tovar ".

Ako? Láskou, ktorá JE PODSTATOU BOHA. Podstatou Trojice.

PRÍBEH

ŽOBRÁK V ZLATÝCH ŠATÁCH

Prichádzalo leto. Pred kostolom sedel žobrák a čakal, čo mu kto hodí zo svojho prebytku. Nie zo svojich posledných mincí, ako oná chudobná žena z evanjelia, ale iba zo zvyškov. A nie veľa. Iba zopár halierov, odrobiniek. On bol vďačný aj za to. Chápal slová z biblie, že „Pán sa stará o poľné ľalie i o vás." Keďže na tých pár halieroch závisel jeho život, prijímal ich vďačne a bez ostychu.

V jeden deň sa objavil pred kostolom Cudzinec s obrovským balíkom. Niekoho hľadal. Balík upútal okoloidúcich, lebo nebol iba veľký, ale aj nádherne zabalený. Bol to darček. Vlastne, obrovský dar. Otázka „Pre koho?" visela nemo v ovzduší. Možno každý v srdci potajomky dúfal... Aké však bolo prekvapenie ľudí

vchádzajúcich do kostola, keď Cudzinec so svojím darom zastal pri žobrákovi! Žobrák bol zaskočený. Nerozumel, čím a od koho si zaslúžil taký veľký dar. Nebol zvyknutý na prepych. Po rokoch strávených v žobráckych šatách prijal s nepredstieranou radosťou ponúkané zabalené prekvapenie. Bol zvedavý, či v ňom nie je ukryté to, po čom často sníval... Túžil po niečom, čo už všetci ostatní mali. Po niečom, čo iní už a preto to nepokladali za dôležité. Túžil po krásnych nových a čistých šatách.

Boli tam. Nádherné. Nezaváhal ani na chvíľku. S rozochvením si obliekol nové šaty rovno na staré. Chcel, aby všetci videli, akú krásu mu niekto daroval napriek tomu, že je žobrákom. No

ľudia začali kričať, protestovať a smiať sa: „Pozri sa, ako vyzeráš! Si ako šašo! Špinavý a otrhaný šašo!

Na tebe ani zlaté šaty neukážu! Nie si ich hodný! Nie si čistý ako my! Vždy budeš iba obyčajný žobrák! Žobrák odkázaný na naše milodary!"

Tešili sa iba deti a ostatní žobráci... Mali radosť z krásy a šťastia svojho „brata". Nielen vďaka nim žobrák nič nedal na posmešné reči „spravodlivých" ľudí, ale najmä pre pozdrav, ktorý v balíku našiel. Bol to pozdrav od samotného Darcu: „Posielam ti šaty. Sú celé zo zlata a preto sú veľmi ťažké! Musíš počítať s tým, že keď ich budeš nosiť, bude ťa to veľmi bolieť... Ľudia ti budú závidieť a budú sa ti smiať, že si vôbec nie krajší než si bol pred tým... Iba biedni a slabí spoznajú ich skutočnú hodnotu. Dávam ti ich preto, aby si cez dar pochopil veľkosť Darcu. Dávam ti ich aj preto, aby si sa naučil vidieť krásu tých, ktorých máš okolo seba. Nezabudni, skutočná krása je ľudským očiam skrytá."

-E. Blašková-

B ako BLÁZNOVSTVO

„Ty si ale blázon!...“ počúvame denne z rôznych úst - v práci, na ulici, v televízii. Do slovníka niektorých rodín sa toto slovko dostalo tiež. Nebudeme písať o tom, čo to znamená, keď ho vyslovujeme, využijeme ho ako inšpiráciu v pokračovaní našej abecedy. Potrebujeme ho však rozšíriť. Druhým slovkom, ktoré si rozoberieme, je „B – BLÁZNOVSTVO“.

Možno sa čudujete, prečo sme práve toto slovo zaradili do našej abecedy. Nechceme hovoriť o tom, kto z nás je väčší blázon alebo kto aké šibalstvá v našej farnosti vystrája, hovoríme o bláznovstve, ktoré je spojené s Bohom. Toto spojenie nám pripomína text apoštola Pavla z Prvého listu Korinťanom. *„My však ohlasujeme ukrižovaného Krista, pre Židov pohoršenie, pre pohanov bláznovstvo, ale pre povolaných, tak Židov ako Grékov, Krista – Božiu moc a Božiu múdrosť (por. 1 Kor 1, 23 – 24)“.* Nie, my Kristov kríž nepovažujeme za bláznovstvo. Hovoríme ale o tom, že viacerí naň tak môžu pozerať. Nielen pohania.

Ak je bláznovstvo veriť v jediného Boha, my sme potom blázni pre Krista. Na prvý pohľad z toho pramení možno pohoršujúce vyjadrenie, ale nie je to tak. Ak mu veríme a dôverujeme, nemusíme sa báť, čo o nás hovoria iní ľudia na ulici. Nemusíme mať strach z toho, že prídeme aj vo všedný deň do kostola. Nemusíme si zatvárať oči pred tým, ako sa ničí naša ľudská dôstojnosť. Nemusíme hovoriť jedno a myslieť si iné a nemusíme ani kritizovať a poučovať iných.

Myslíme, že v každom človeku je skrytá túžba po Bohu. Neexistuje viera bez počutia Evanjelia. Ak budeme žiť „ako blázni pre Krista“, iní sa nás budú pýtať, prečo tak žijeme. Nemáme sa čoho báť, byť bláznom pre Krista sa oplatí. Toto bláznovstvo je skrytý názov pre lásku. Pre lásku k tomu, ktorý nás môže naplniť každý jeden deň. Je verný. Možno si spomeniete, čo sme písali, v prvej časti našej abecedy. A-KCIA sa teda nevyžaduje od prostredia, ale najmä od nás. Ak k nej pridáme B-LÁZNOVSTVO pre Krista, máme veľkú šancu meniť seba a iných.

-vfo-

KRSTNÝ PRAMEŇ

V dóme v Assisi upozorňuje sprievodca na románsky kamenný krstný prameň a rozpráva, že v 12. storočí nad ním pokrstili dve deti, ktoré neskôr rozličným spôsobom dali tvár dejinám, jeden ako geniálny politik a druhý ako svätec. Jeden bol cisár Fridrich II. a druhým bol sv. František z Assisi. Aj v Salzburgu v dóme upozorňuje sprievodca na krstiteľnicu z kameňa a dodáva veľmi často, že tu prijalo krst diéta Wolfgang Amadeus Mozart 28. januára 1765.

Nielen dóm, ale každý farský kostol, či už z kameňa alebo kovu, má tento svätý prameň na slávenie krstu. Je to výstižný názov - krstný prameň. V najranejšom čase Cirkvi tento krstný prameň nebol potrebný. Krstilo sa ponorením do vody, ktorá tiekla v prírode, a to aj na pamiatku na Ježišov krst v rieke Jordán (Mt3, 13-17). Tak pokrstil aj diakon Filip komorníka etiópskej kráľovnej - ako o tom píšu Skutky apoštolov (8, 26-39).

Keď sa Cirkev rýchle rozrastala, na udeľovanie krstu sa rezervo-valo v chráme stabilné miesto alebo dokonca vlastný priestor, často blízko západného vchodu, keďže to, čo sa stalo v krste, završovalo sa naplno až prístupom k tajomstvu Eucharistie. V strede takých krstných priestorov alebo osobitých stavieb, ktoré sa volali baptistériá, nachádzal sa bazén s tečúcou vodou, do ktorého kandidát krstu zostúpil, aby sa ponoril alebo ho poliali vodou. Toto miesto krstu malo obyčajne tvar kríža. Krstený sa ponoril do tajomstva kríža, aby potom, ako ukrižovaný Kristus, vstal do nového spôsobu existencie. Často malo baptistérium aj tvar osemuholníka, aby sa naznačilo, že Kristus v prvý deň týždňa, na ôsmy deň, prekonal starozákonný sedemdňový týždeň, vstal. Pokrstený sa takto zo starého času sveta dostáva do „dňa večnosti“. Číslo osem bolo pre Grékov symbolom dovŕšenia, naplnenia. Gréckym duchom ovplyvnený učiteľ Cirkvi, Klement z Alexandrie, k tomu povedal: „Narodenie zo zemskej matky vrhá človeka do smrti a do sveta. Kto sa však znovuzrodí v Kristovi, ten je presadený do života, do čísla osem“.

Dnes vytvorené miesta krstu a krstného prameňa sú väčšinou jednoduchšie ako v starých časoch. Majú mať najčastejšie miesto mimo oltárneho priestoru, ale dobre viditeľné, prístupné, a tak pripomínať kresťanovi jeho vlastný krst. Krst dokonca veľkému francúzskemu spisovateľovi Albertovi Camusovi, ktorý sa stal ateistom, pripomínal symbol slobody a plného života. V jeho denníkoch sa nachádza zápis o jeho pobyte v New Yorku. Camus opisuje, že v kamenných roklinách tohto mesta pobehoval ako zviera v klietke, až konečne prišiel do prístavu, „kde ma“, tak to presne znie, „očakávala čierna a hnilými kôrkami pokrytá moja krstná voda“. More tu symbolizuje slobodu, ako náprotivný obraz obrovského cudzieho mesta, ktoré človek pociťuje ako klietku. A morská voda je spomienkou na vodu krstu ako na lono života.

-Egon Kapellari-

UŽ VIEŠ PREČO?

Ako sa má kresťan vyrovnať s pojmom „zdravé sebavedomie“ a na druhej strane s pojmom „pokora“?

Na otázku je pomerne jednoduchá odpoveď: Každý z nás sme od Boha DOSTALI rôzne dary. Uvedomiť si to, vedieť pracovať s nimi a oceniť ich - to je základ pre naše „zdravé sebavedomie“ . Keďže sme dostali určité schopnosti, máme povinnosť ich ďalej rozvíjať pre dobro všetkých (viď podobenstvo o zverených talentoch / Mt 25, 14-30/).

Pokora sa zakladá na vedomí, že naše dary a schopnosti pochádzajú od Boha a ak sme ich dokázali rozvinúť k dokonalosti, potom aj táto dokonalosť je Boží dar. Platí: „Čo máš, čo by si nebol dostal?“ Ak sme teda talenty dostali, nemáme sa nimi chváliť, ale ďakovať za ne. Ak tak nekonáme, Boh má dosť „výchovných prostriedkov“, aby nás občas „zhodil zo sedla“ a posilňoval v nás postoj pokory.

Pozor: Pokorný nepohŕda sebou, ale vyvyšuje Boha za všetko čo robí, lebo to robí dobre.

-Petr Šikula-

NAJ... MATKY TEREZY

Najväčšia chyba? **Vzdať sa.**
Koreň všetkého zla? **Sebectvo.**
Najlepšie rozptýlenie? **Práca.**
Najväčší úspech? **Strata odvahy.**
Najlepší odborníci? **Deti.**
Najhorší pocit? **Hnev.**
Najkrajší dar? **Odpustenie.**
Najväčšie tajomstvo? **Smrť.**
Najhoršia vlastnosť? **Zlá nálada.**
Najzákladnejšia potreba? **Komunikácia.**
Najhlbšia radosť? **Byť užitočný druhým.**
Najnebezpečnejší človek? **Klamár.**
Najdôležitejšia inštitúcia? **Rodina.**
Najlepšia cesta? **Tá, ktorá je správna.**
Najpríjemnejší zážitok? **Vnútorný pokoj.**
Najvľúdnejšie prijatie? **S úsmevom.**
Najlepší liek? **Optimizmus.**
Najväčšie uspokojenie? **Splnená povinnosť.**
Najspoľahlivejší zdroj sily? **Viera.**
Najpotrebnejší ľudia? **Kňazi.**
Najkrajšia vec na svete? **Láska**

-ŽiTo-

NÁŠ AUTOR

ŠŤASTIE

Jak kukučka,
čo nikdy nie je stála
a iba cudzie hniezdo vajcom ozdobí,

tak šťastie.
Vždy cíti cudziu zem.
Nikde sa neohreje.

Keď sadne si –
aj to sa niekdy stáva,
tak párkrát do roka –

krátko však.
Hneď vyplašené uletí.
Už iný domov hľadá.

Vzápätí pošle plný list sľubov –
jak ktosi blízky
čo na chvíľu sa vzdialil –

a ty ho prijímaš pokorne
a čítaš.
Priam hltáš nenásytne.
Tak veľmi veríš mu čo píše,
že neodvolá.
Veľmi, ach, veľmi žiješ z tohto slova.

-Mate Maconi-

...čítanie na pokračovanie /7/.....

Božia marináda

Otvorení pre jednotu

Potom mi zrazu svitlo: panenskosť na ľudskej úrovni znamená byť otvorený pre jednotu. Mám to! Našla som pozitívnu definíciu panenstva. Byť panenský znamená byť otvorený pre jednotu. Toto trojrozmerné tvrdenie je ťažké vyložiť na dvojrozmernej stránke. Už som nemohla nazerať na panenstvo len ako na fyzický stav, na čosi ako DNA. Ak je panenstvo aj *duchovnou* vlastnosťou, ktorá človeka otvára pre spojenie s Bohom, potom je každý človek, vrátane mňa, schopný duchovného panenstva. Výnimky a oslobodenia neexistujú. Všetci sme povolaní k panenstvu!

Keď som poslednú vetu vyslovila na veľkom stretnutí rodín v Anglicku, videla som na tvárach poslucháčov prekvapenie, úľak a rozpaky. Usmiala som sa: „Ak žijete v manželstve, otočte sa k svojmu partnerovi a povedzte mu, že chcete žiť panenským spôsobom života.“ Panenský spôsob života neznamená, že sa manželia vzdajú nádherného daru vzájomnej sexuálnej dôvernosti. Práve naopak. Žiť panenským spôsobom života znamená uvedomovať si, čo zvyšuje našu schopnosť pre spojenie s Bohom - schopnosť prežívať stav svätosti a obetovať sa pre dobro iných (vrátane svojho manžela alebo manželky), a čo túto schop-nosť znižuje, ba dokonca znemožňuje.

Ak domyslíme do dôsledkov, čo znamená panenskosť, ak vo svojom živote začneme uplatňovať jeho pozitívnu definíciu, ktorá platí pre každého z nás, náš život získa novú kvalitu - akoby mu, obrazne povedané, nejaký duchovný chiropraktik napravil vyskočené stavce. Začneme chápať, že si môžeme vziať späť teritórium, ktoré sme pre nesprávnu definíciu oželeli. Odrazu sa *všetko* stane pozvaním rásť v panenskosti, čoraz väčšmi sa otvárať spojeniu s Bohom a inými ľuďmi.

Keď som začala Boha prosiť, aby mi pomohol otvoriť sa pre jednotu, každodenné povinnosti čoskoro získali novú príchuť. Skladanie bielizne, umývanie riadu, písanie článkov, softbal s mojím synom, vyučovanie v tanečnej škole - všade bola príležitosť pestovať a rozvíjať otvorenosť pre jednotu. Nepríjemnosti, podráždenie, pocit hanby, zmeny v scenári - to všetko sa mi stalo prostriedkom v boji proti prekážkam na ceste k jednote. Prečo?

Pretože panenský život - ako všetko, čo je skutočne ľudské - je založený na úplnom prepojení tela a ducha. Boh stvoril telo ako dokonalé vyjadrenie ducha, ako dokonalý prostriedok, ktorým môžeme darovať samých seba v (čistej, panenskej) láske. Každým naším činom, každou myšlienkou, vzťahom, filmom, aj zmenou v scenári sa môže prepojenie ducha s telom buď skvalitniť, alebo zničiť. Buď pomôže telu a du-

chu smerovať spoločne k jednote, alebo ich poštve proti sebe - vtedy podľahneme závislosti, prestaneme myslieť na dobrotu Boha alebo sa tvárime, že naše telo neexistuje alebo nie je dôležité.

Vzťah medzi telom a duchom môže ilustrovať príklad telefonovania z mobilu - ak je spojenie dobré, rozhovor prebieha hladko; ak sa spojenie preruší, rozhovor sa neuskutoční. Pravdaže, existuje aj tretia možnosť - zlé spojenie, pri ktorom sa nám hlas na druhej strane podchvíľou stráca a my naťahujeme uši, aby sa zachytili nesúvislé slová. Takto by sa dalo vyjadriť aj spojenie medzi telom a duchom v našej kultúre - telo a duch niekedy spolupracujú, niekedy je ich spojenie narušené.

Obrazne sa dá povedať, že panenský život, život v čistote, a všetko, čo k nemu prispieva, je krištáľovo čisté, ničím nerušené spojenie medzi telom a duchom. A práve cezeň zostávame spojení (zjednotení) s Božou láskou, zvyšujeme svoju schopnosť prijímať ju, schopnosť stať sa kanálom, cez ktorý Božia láska prúdi k ostatným (cez spoločenstvo s inými ľuďmi). Je to ako hovor z mobilu, ktorý ma signál na všetkých päť paličiek!

Kedysi som čítala knihu o svätej Terézii z Lisieux a najväčšmi mi utkvelo v pamäti, ako veľmi túžila zistiť, čo je poslaním jej života. A jedného dňa až zvýskla: „Mojím poslaním," povedala, „je láska!" Keď som objavila duchovné panenstvo, najradšej by som vykríkla ako ona. „Už viem! Mojím poslaním je prežiť svoj život v panenskej čistote - v otvorenosti pre jednotu s Bohom!"

Ako rada Panne Márii hovorím: Úzku cestu do neba si urobila viditeľnou tým, že si ustavične pestovala tie najjednoduchšie čnosti.

-sv. Terezka Ježišková-

Katrina J. Zeno *– nezávislá spisovateľka, autorka mnohých článkov a kníh, ktoré sa v Amerike stali bestsellermi. Katrina je jednou zo svetových prednášateľov na medzinárodných konferenciách na tému Teológia tela Jána Pavla II., z ktorej získala bakalársky titul v odbore Teológia na Františkánskej univerzite v USA.*

Fantastická roláda

Potrebujeme: 1 lístkové cesto, 1 smotana, 10dkg kuracej šunky alebo inej šunkovej salámy, 1 malá konzerva kukurice, 1 malá konzerva krájaných šampiňónov, 1 škatuľka taveného syra, 1 vajce na potretie, oregano alebo pizza korenie.

Postup: Lístkové cesto vyvaľkáme na tenko, mixérom rozšľaháme smotanu so syrom, pridáme na rezance nakrájanú salámu, kukuricu, hríby, premiešame, podľa chuti môžeme pridať vegetu, čierne korenie. Zmes natrieme na cesto a zvinieme na roládu, z 1 lístkového cesta máme 2 rolády, preložíme na plech, ktorý sme vypláchli studenou vodou, vrch rolády potrieme vajcom a posypeme oreganom, alebo pizza korením. Dáme piecť do vyhriatej rúry, pečieme dovtedy, kým nemá vrch farbu chleba.

Trio

Potrebujeme: piškóta: 6 vaječných bielkov, 200 g cukru, 150 g vlašských orechov, 2 lyžice strúhanky, 2 lyžice hladkej múky, krém: 6 žĺtkov, 200 g cukru, 2 vanilkového pudingu (2×40 g), 7 dcl mlieka, 200 g masla, 300g čokolády na varenie, Bebe sušienky alebo Marína kekse 2 balenia, trochu studeného mlieka.

Postup: Najskôr si vyšľaháme bielka s trochou soli. Potom k bielkam pridáme cukor a vyšľaháme tuhý sneh. Pridáme orechy a múku so strúhankou. Zmes dáme do vymasteného plechu cca 30×33. Pečieme pri 180 °C cca 20 min. Kým sa nám piškóta pečie, pripravíme si krém. Privedieme mlieko do varu.500 ml. Vymiešame žĺtky s cukrom a pridáme zbytok mlieka a puding. Opatrne túto pudingovú zmes primiešajte k vriacemu mlieku a miešajte do zhustnutia. Puding nechajte vychladnúť. Po vychladnutí vmiešajte maslo a poriadne vyšľahajte do penista. Plnku rozdeľte na dve časti.. Do jednej časti vmiešajte rozpustenú čokoládu ktorú samozrejme necháme trochu vychladnúť. Môžeme začať vrstviť .Na upečenú piškótu nanesieme žltý krém. Pekne uhladíme. Potom poukladáme sušienky ktoré jemne omáčame v mlieku.. Na sušienky nanesieme čokoládový krém, ktorý tiež uhladíme. Na krém nastrúhame vlašské orechy, alebo tiež môžete preliať celý koláčik čokoládovou polevou.

Cesnakové trojuholníky

Potrebujeme: kvások - 50 g droždia, 1 lyžičku kryštálového cukru, 50 ml mlieka, cesto - 800 g polohrubej múky, 450 ml mlieka, 100 ml oleja, plnka - 1 Palmarin, 1 lyžicu soli, 7 strúčikov cesnaku, 2 žĺtky, 300 g postrúhaného eidamu, 1 vajce na potretie.

Postup: Z droždia, cukru a vlažného mlieka pripravíme kvások. Po vykysnutí ho pridáme k preosiatej múke spolu s mliekom a olejom. Cesto dobre vymiesime a necháme vykysnúť. Vykysnuté cesto dáme na pomúčenú dosku, rozdelíme na päť častí a necháme ešte chvíľu kysnúť. Jednotlivé časti cesta rozvaľkáme, potrieme plnkou, zrolujeme a krájame tak, aby nám vznikli trojuholníky. Plech vyložíme papierom na pečenie, trojuholníky poukladáme a potrieme rozšľahaným vajcom. Pečieme v rúre vyhriatej na 180 °C asi 30 minút.

SAMARIA...

... ZNAMENÁ SLÚŽIŤ

Milí priatelia, dovoľte nám predstaviť činnosť Občianskeho združenia SAMARIA. OZ SAMARIA je čisto dobrovoľníckym združením. Od samotného vzniku považuje za jeden svojich hlavných cieľov **adresne, konkrétne a účinne** pomáhať a vytvárať priestor na pomoc ľuďom v núdzi.

Čo našou činnosťou skutočne sledujeme?

- Podporovať ľudí dobrej vôle v pomoci núdznym
- Vzbudzovať záujem o potreby chudobných ľudí..
- Zapájať širokú verejnosť do pomoci ľuďom, ktorí to skutočne potrebujú

Čo konkrétne robíme?

Prostredníctvom siete našich dobrovoľníkov (môžete k nim patriť aj Vy) získavame informácie o konkrétnych materiálnych potrebách konkrétnych rodín, či jednotlivcov, ktorí sa dostali do situácie hmotnej núdze. Následne cez sieť dobrovoľníkov a ľudí dobrej vôle organizujeme vyhľadanie a dopravu týchto základných životných potrieb vo forme prebytkov od občanov priamo k núdznym.

Konkrétnosť pomoci spočíva v zabezpečovaní nábytku, postelí, skríň, potrieb pre deti, ošatenia a pod.

Čo je úlohou OZ SAMARIA?

Úlohou OZ SAMARIA je udržiavať takto vytvorenú sieť dobrovoľníkov akcieschopnú, byť centrom informácií a zabezpečovať logistiku poskytovanej pomoci (organizujeme, komunikáciu, skladovanie, dopravu, evidenciu, spätnú väzbu atď.).

Pridaj sa aj Ty k ľuďom čo veria, že to má zmysel.

Staň sa dobrovoľníkov v OZ SAMARIA,

Kontaktuj nás na: priamo 0911 132 828 alebo samaria.centrum@gmail.com

„Nikto nie ej zbytočný, kto uľahčuje bremeno inému,“

Ak Vás činnosť OZ SAMARIA, zaujala a chcete ju podporiť, tak urobiť aj vkladom na číslo účtu: 401 321 2916/ 7500 vedeného v ČSOB.

Občianske združenie SAMARIA
920 01 Hlohovec, Web: www.samaria.sk

12. máj – Deň matiek

Matka. Asi neexistuje človek, ktorý nás viac miluje, viac odpúšťa, viac nezištne pomáha... Pre matku je dieťa tým najcennejším darom. Byť matkou je poslanie a veľká zodpovednosť. Prijmite, milé naše milujúce a milované mamičky, ako darček k vášmu sviatku milú slohovú úlohu o tom, ako vníma svoju mamu jedno dieťa. Iste sa mnohé spoznáte. A rozumní oteckovia sa neurazia. Slohová úloha žiaka ZŠ niekde vo svete na tému MOJI RODIČIA:

Rodičia sa delia na dve časti: matku a otca. Matka sa ešte rozdeľuje na ženu v domácnosti a v zamestnaní.

Doma sa potom ešte skladá z manželky, matky, kuchárky, upratovačky, práčky, nakupovačky, účtovníčky, vychovávateľky... ostatné si nepamätám, ale mama toho vie vymenovať viac, ako napr. slúžka, otrok a iné. Matka sa vyznačuje tým, že sa zázračne nachádza na viacerých miestach naraz, vie v jednej chvíli myslieť na sto vecí, pričom desať vecí robí súčasne.

Vidím na vlastné oči, ako po návrate zo zamestnania dá variť vodu na sporák, zatiaľ čo zamiesi cesto na rezance. Pritom jej ide práčka, do ktorej chodí vymieňať bielizeň, mne vymýšľa vety oznamovacie, rozkazovacie, opytovacie a našu Olinku skúša z veľkej násobilky, že potom prebalí malého Karolka a zarobí mu Sunar s krupicou, to ani nezbadám! Dve oči mi na to nestačia. Lebo, keď potom zasadnem k večeri, už je namletý mak aj orechy na varené rezance a ja mám na kolenách teplákov zašité nové diery. Olina má umyté vlasy a bielizeň je rozvešaná na balkóne. Darmo si mamu potajme obzerám. Mama má naozaj len dve ruky... a predsa, keď príde domov z práce, má v jednej veľkú a malú kabelku, v druhej dve sieťovky s nákupom a v tretej... nie, veď som už povedal, že má len dve ruky, ale nesie aj Karolka s fusakom. Otec sa neskladá ani nerozdeľuje. Nachádza sa v zamestnaní a doma, ale doma ho nájdete málokedy. Okrem raňajkovania a večerania, keď sedí pri stole, vyskytuje sa obyčajne v kresle alebo na gauči a býva zakrytý novinami. Zanecháva po sebe vždy tie isté stopy: roztvorené, prevrátené noviny a cigaretový popol, niekedy aj v popolníku. Na rozdiel od mamy, hoci má tiež dve ruky, prichádza domov s rukami prázdnymi. Či vie násobilku, neviem, ale písať asi nevie, lebo žiacku knižku mi ešte ani raz nepodpísal. Ani to ešte nie je preskúmané, prečo patrí do skupiny rodičov, keď na rodičovské združenie vôbec nechodí. Pani učiteľka povedala, aby sme sa pri písaní tejto úlohy zamysleli nad prácou svojich rodičov. V škole prideľujú žiaka, ktorý riadne nepracuje, čiže neučí sa, k dobrému a usilovnému žiakovi, aby sa popri ňom niečo naučil. A tak si myslím, že sobášom prideľujú mužov ženám, aby ich ženy niečomu dobrému naučili a mali na nich dobrý vplyv. Mojej mame sa to zatiaľ, žiaľ, nepodarilo.

-vfo-

Milí čitatelia,

čo Vás napadne pri pohľade na tento obrázok? Myšlienka? Skúsenosť? Príbeh? Podeľte sa s nami o váš nápad a najlepší uverejníme v ďalšom čísle MN. Môžete nás kontaktovať emailom alebo osobne u brata Mateja.

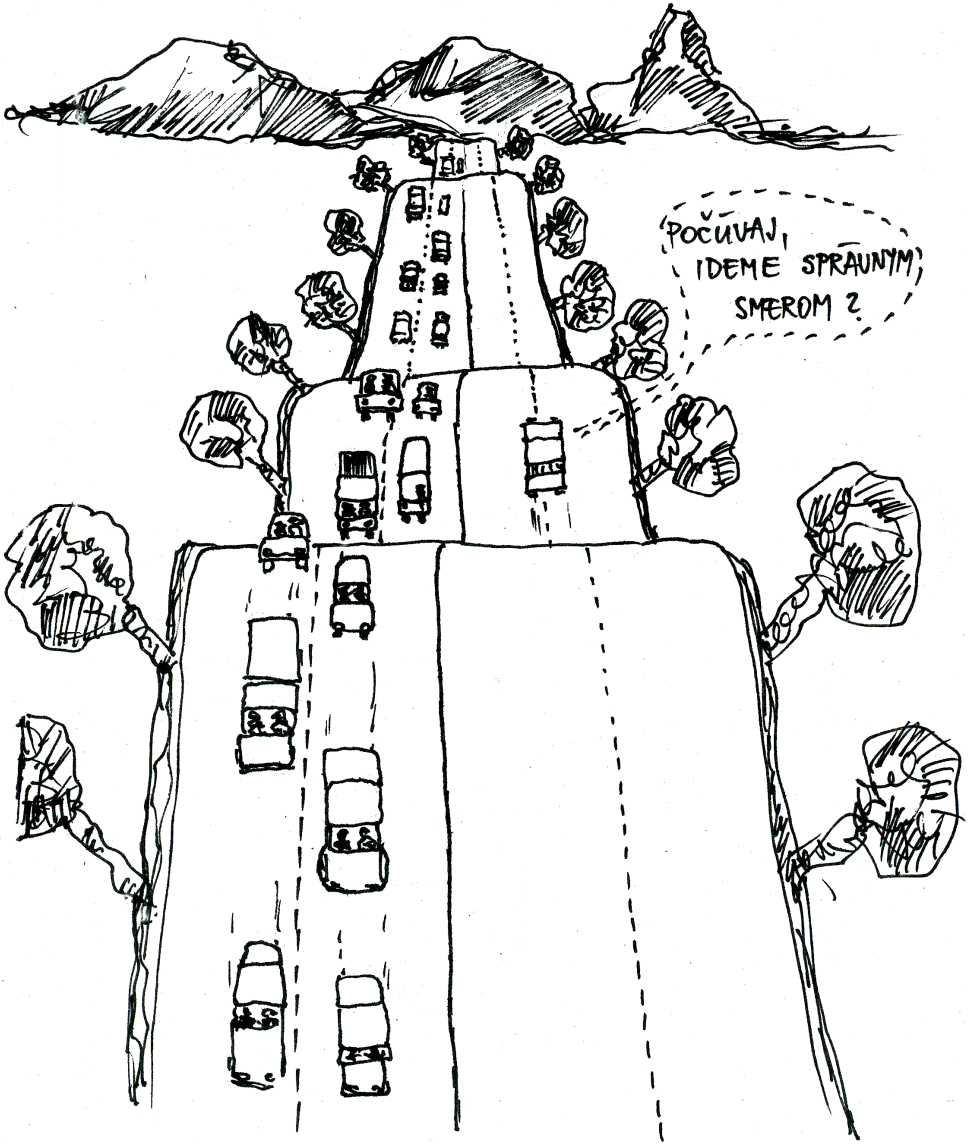

BLUDISKO STVORENIA

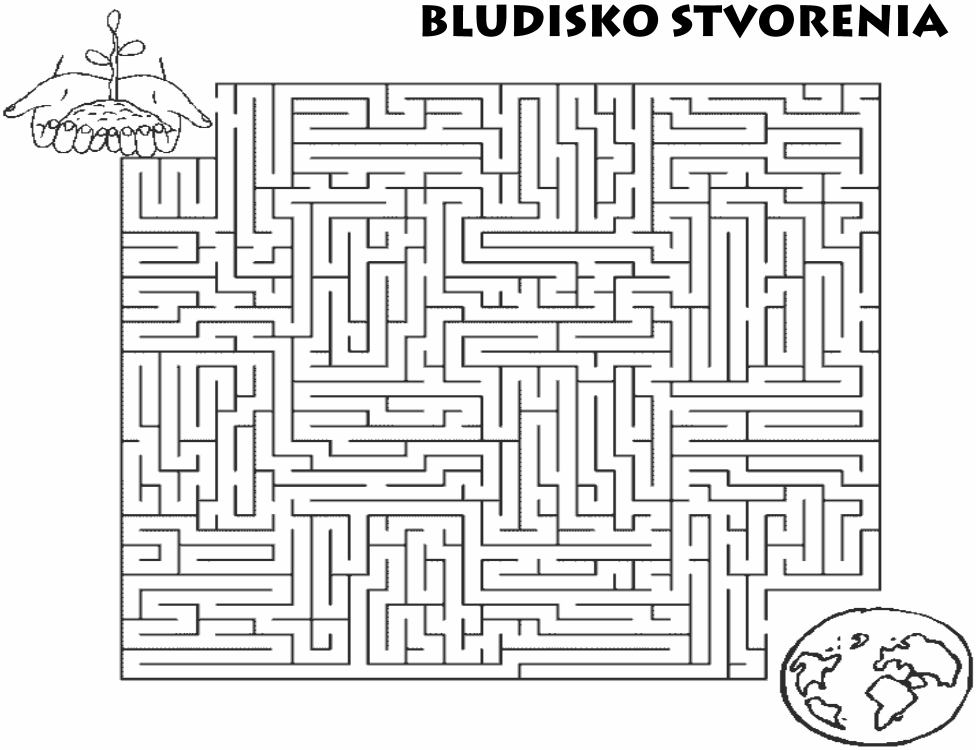

OSEMSMEROVKA

				N	E											
		S	S	B	O	A		Z	E	V	M		O	M	K	
	S	L	O	B	L	A	K	Y	V	O	A	I	K	Í	Z	P
	O	O	V	T	S	N	E	B	O	D	O	P	N	M	E	I
		V	A	N	Ú	CH	,	R	Ľ	A	C	V	L	Ú	M	
	T	O	V	I	E	A	Č	A	N	L	O	A	S	Ž	Ť	V	Y
E	S	M	A	I	S	R	O	T	O	G	A	J	I	S	E	S	T	E
S	I	L	M	K	E	E	O	V	I	N	Á	V	O	S	E	I	A	S
	L	S	A	P	S	R	B	F	J	N	O	D	M	L	E	E	P	
		O	Y		M	Á	A	E	I	T	A	Í		Ň	N	M		
						Ú	L	.	N	R	R							

ANJEL - BRAT - ČREPY - FIGOVNÍK - LÁSKA - LESY - LIST - MESIAC - MINÚŤ SA - NEBESIA - OBLAKY - PODOBENSTVO - RADOSŤ - RÍM - SLNKO - SLOVO - SMIECH - SOVA - TIEŇ - VESMÍR - VIERA - VODA - VOĽNO - ZEM - ŽIVOT

YOUCAT

Mladí ľudia si možno niekedy predstavujú teológov, ako okuliarnatých pánov, ktorí hovoria často nezrozumiteľnou rečou o niečom dôležitom. V dnešnom uponáhľanom svete, v ktorom včerajšia novinka je už dnes zastaralá, slabo zaznieva ich hlas o zmysle nášho života, o jeho konečnom cieli, o jeho naplnení v láske. Teológia sa stala odbornou vedou na vysokej úrovni. Na tak vysokej úrovni, že sa stala pre človeka dnešného života niekedy až nedostupná. Pomôcť nám mal Katechizmus katolíckej cirkvi vypracovaný na podnet II. Vatikánskeho koncilu. Keďže ho vypracúvali odborne vysoko vzdelaní autori, jeho obsah bol niekedy slabo zrozumiteľný. Bol veľmi zhustený, a zameraný teologicky.

A tu, ako závan čerstvého vetra, prichádza YOUCAT.

YOUCAT? Malá, nenápadná žltá knižka.

YOUCAT? Knižka, ktorá obsahuje veľké poklady.

YOUCAT? Knižka o viere, písaná rečou moderného mladého človeka.

YOUCAT? Knižka písaná od srdca, písaná srdcom a písaná pre srdcia. Objavíš o čom to je, keď žiješ živú vieru v Božieho Syna Ježiša Krista.

Čítanie z YOUCATu je ako pitie z čistého prameňa...

Veľmi odporúčam pre každého ! Pre Teba tiež !

7. - 8. jún 2013 Trnava

FESTIVAL LUMEN je open air festival gospelovej hudby, ktorý sa koná pravidelne začiatkom júna v Trnave. počas 21 rokov existencie sa z neho stal najväčší gospelový festival v strednej Európe. v roku 2012 oslávil festival Lumen svoje dvadsiate narodeniny.

21. ročník Festivalu Lumen je výnimočný svojím prívlastkom "CITY MUSIC FESTIVAL", keďže sa koná už po 7. krát na Trojičnom námestí a rozširuje sa do priestorov, ktoré ponúka mesto Trnava. Okrem hlavného pódia na Trojičnom námestí bude program prebiehať aj v amfiteátri, nádvorí radnice a v Kine Hviezda.

Okrem „audio " zážitku z koncertov kvalitných slovenských a zahraničných skupín, ktoré sú organizované na vysokej úrovni s použitím profesionálnej ozvučovacej a svetelnej techniky, ponúka tiež dostatok priestoru na priateľské stretnutia, ktoré dodávajú atmosfére festivalu rodinnosť a výnimočnosť.

Festival Lumen aj tento rok so zaujímavým programom so sklvelými hosťami ako napríklad Dan Bárta spolu s En.dru-om, v rámci sprievodného programu v XL zóne je Marián Čekovský s talkshow ČEKY POINT, popri LZ7 aj Spojenie elektro Hip-Hopu v podaní Purified z Austrálie!

Pomôžete nám stavať DOM NÁŠHO SPOLOČENSTVA? ĎAKUJEME
Názov účtu: Rímskokatolícka Cirkev Farnosť Červeník, č.ú.: 20297905/6500

---

www.cervenik.fara.sk
Kontakt: 0905 947 655 E-mail: kyskam@gmail.com